

Справа № 991/9917/25
Провадження 2-а/991/11/25

РІШЕННЯ

Іменем України

17 листопада 2025 року

м. Київ

Вищий антикорупційний суд у складі колегії суддів:
головуючого судді Мовчан Н.В., суддів Литвинко Т.В., Сікори К.О.
за участі:
секретаря судового засідання Філіндаш Ю.В.,
представників позивача Гаврилевської О.О., Сербін І.І.
розглянувши у відкритому судовому засіданні у залі судових засідань у приміщенні
Вищого антикорупційного суду адміністративну справу
за позовом Міністерства юстиції України
до ОСОБА_1 ,
треті особи, які не заявляють самостійних вимог щодо предмету спору, на стороні
відповідача:
Товариство з обмеженою відповідальністю «Агентство цінних паперів»,
Акціонерне товариство «Кіровоградське рудоуправління»,
Товариство з обмеженою відповідальністю «Трест»,
Компанія «Group C Universal Limited»,
ОСОБА_2 ,
ОСОБА_3 ,
ОСОБА_4 ,
ОСОБА_5 ,
ОСОБА_6 ,
ОСОБА_7
про застосування санкції, передбаченої пунктом 1-1 частини 1 статті 4 Закону
України «Про санкції»,

установив:

Стислий виклад позиції позивача.

26 вересня 2025 року до Вищого антикорупційного суду надійшла зазначена позовна заява, у якій Міністерство юстиції України просить:

застосувати до ОСОБА_1 санкцію, передбачену п. 1-1 ч. 1 ст. 4 Закону України «Про санкції»,

та стягнути в дохід держави активи:

18,7896% від загальної кількості акцій АТ «Кіровоградське рудоуправління» в кількості 153575 шт., номінальною вартістю 7678,75 грн, які належать ТОВ «Трест» та щодо яких ОСОБА_1 може вчиняти дії, тотожні за змістом здійсненню права розпорядження ними;

24,4696% від загальної кількості акцій АТ «Кіровоградське рудоуправління» в кількості 200 000 шт., номінальною вартістю 10 000 грн, які належать компанії «Group C Universal Limited» та щодо яких ОСОБА_1 може вчиняти дії, тотожні за змістом здійсненню права розпорядження ними;

9,5003% від загальної кількості акцій АТ «Кіровоградське рудоуправління» в кількості 77 650 шт., номінальною вартістю 3882,5 грн, які належать ТОВ «Агентство цінних паперів» та щодо яких ОСОБА_1 може вчиняти дії, тотожні за змістом здійсненню права розпорядження ними.

В обґрунтування позовних вимог позивач посилався на:

- вторгнення Російської Федерації на територію України, у зв'язку з чим відповідно до Указу Президента України від 24 лютого 2022 року № 64/2022, затвердженим Законом України від 24 лютого 2022 року № 2102-ІХ, у державі введено воєнний стан із 05 год 30 хв 24 лютого 2022 року строком на 30 діб, строк дії якого, на час звернення з позовом, продовжено до 05 листопада 2025 року;

- застосування до ОСОБА_1 на підставі Рішення Ради національної безпеки і оборони (далі - РНБО) від 23 листопада 2023 року «Про застосування персональних спеціальних економічних та інших обмежувальних заходів (санкцій)», введеним в дію Указом Президента України від 23 листопада 2023 року № 773/2023, санкцій, у тому числі у виді блокування активів;

- наявність підстав для застосування санкції, передбаченої п. 1-1 ч. 1 ст. 4 Закону України «Про санкції», визначених у абз. 2 пп. б п. 2 ч. 1 ст. 5-1 Закону України «Про санкції», а саме: фінансування або матеріально-технічного забезпечення діяльності держави-агресора, пов'язаної зі збройною агресією проти України чи окупацією/анексією її територій, зокрема шляхом сплати податків, зборів до державного бюджету держави-агресора, якщо загальна сума таких платежів (окрім митних) за останні чотири послідовні податкові (звітні) квартали перевищує еквівалент 40 мільйонів гривень для юридичної та 3 мільйонів гривень для фізичної особи, визначених за середньозваженим офіційним курсом Національного банку України за той самий період;

- співмірність застосування такої санкції до ОСОБА_1 зі шкодою, завданою його діями інтересам суспільства.

У позові зазначено, що ОСОБА_1 є російським підприємцем, співвласником холдингу «Титан-2», що здійснює будівництво об'єктів атомної та теплової енергетики, нафтогазової та хімічної промисловості, та є стратегічним партнером російської державної корпорації з атомної енергії «Росатом» (далі - корпорація

«Росатом»). Бізнес відповідача також пов'язаний з виготовленням вогнетривкої продукції в Російській Федерації (надалі - РФ). Сировиною для вогнетривкої продукції є, зокрема каолін. На території України ОСОБА_1 є кінцевим бенефіціарним власником АТ «Кіровоградське рудоуправління», що здійснює видобуток вторинних каолінів.

ОСОБА_1 є акціонер компаній, що здійснюють господарську діяльність на території РФ, сплачують податки до її бюджету, а також співпрацюють з корпорацією «Росатом», яка сприяє завданню істотної шкоди національній безпеці, суверенітету та територіальній цілісності України. Своїми діями ОСОБА_1 сприяв та продовжує сприяти завданню істотної шкоди національній безпеці України, зокрема шляхом володіння підприємствами, що сплачують податки до бюджету РФ та співпрацюють з корпорацією «Росатом», яка спільно з Міністерством оборони РФ забезпечує підтримання і розвиток боєзапасу Збройних Сил РФ та бере безпосередню участь в окупації Запорізької атомної електростанції.

Позивач вважає, що існує достатньо підстав та умов, визначених Законом України «Про санкції», для застосування стосовно ОСОБА_1 санкції у виді стягнення в дохід держави активів, щодо яких він може вчиняти дії, тотожні за змістом здійсненню права розпорядження ними.

Заяви, клопотання учасників справи та процесуальні дії у справі.

Ухвалою Вищого антикорупційного суду від 29 вересня 2025 року відкрито провадження у справі в порядку спрощеного позовного провадження (т. 8 а.с. 3-5).

06 жовтня 2025 року від представника позивача Гаврилевської О.О. надійшли клопотання про долучення додаткових матеріалів до позовної заяви та про проведення трансляції судових засідань на YouTube каналі Вищого антикорупційного суду (т. 8 а.с. 54-59).

08 жовтня 2025 року від ОСОБА_8 надійшло клопотання про проведення трансляції судових засідань на YouTube каналі Вищого антикорупційного суду (т. 8 а.с. 70-71).

10 жовтня 2025 року від представника третьої особи, яка не заявляє самостійних вимог щодо предмета спору, на стороні відповідача АТ «Кіровоградське рудоуправління» - Генерального директора Кухти В.В. надійшли письмові пояснення на позов, у яких останній просив проводити розгляд справи без участі представника АТ «Кіровоградське рудоуправління» за наявними у справі матеріалами (т. 8 а.с. 73-74).

Позиції учасників справи.

Представники позивача Гаврилевська О.О. та Сербін І.І. позовні вимоги підтримали в повному обсязі з підстав, наведених у позовній заяві, та просили їх задовольнити.

Відповідач ОСОБА_1 у судові засідання не прибув, про дату, час та місце розгляду справи повідомлений судом належним чином, причин неявки не повідомив, своїм правом подати відзив на позовну заяву не скористався.

Від представника третьої особи, яка не заявляє самостійних вимог щодо предмета спору, на стороні відповідача АТ «Кіровоградське рудоуправління» - Генерального директора Кухти В.В. надійшли письмові пояснення, у яких представник зазначив, що ОСОБА_1 ніколи не відвідував АТ «Кіровоградське рудоуправління» та не спілкувався з його працівниками. Товариство не має жодної інформації щодо діяльності відповідача та інших фізичних і юридичних осіб - резидентів РФ, зазначених у позовній заяві. Після запровадження воєнного стану в країні товариство не мало контактів з будь-якими особами - резидентами РФ. Представник просив розглянути справу без участі представника АТ «Кіровоградське рудоуправління» за наявними матеріалами справи та ухвалити рішення на розсуд суду.

Представники третіх осіб, які не заявляють самостійних вимог щодо предмета спору, на стороні відповідача: ТОВ «Агентство цінних паперів», ТОВ «Трест», Компанія «Group C Universal Limited», ОСОБА_2 , ОСОБА_3 , ОСОБА_4 , ОСОБА_5 , ОСОБА_6 , ОСОБА_7 , у судові засідання не прибули, про дату, час та місце розгляду справи повідомлені належним чином, причин неявки суду не повідомили, заяв та пояснень по суті справи не подали.

Вирішуючи питання щодо можливості розгляду справи за відсутності відповідача та третіх осіб, які не заявляють самостійних вимог щодо предмета спору, на стороні відповідача суд зазначає таке.

Особливості провадження у справах про застосування санкцій визначені у ст. 283-1 КАС України.

Так, відповідно до ч. 5 ст. 283-1 КАС України позовна заява розглядається в судовому засіданні з повідомленням про дату, час та місце судового засідання позивача, відповідача (особи, щодо якої ставиться питання про застосування санкції, передбаченої п. 1-1 ч. 1 ст. 4 Закону України «Про санкції»), інших учасників справи та їх представників.

Неприбуття в судові засідання учасника справи та його представника, належним чином повідомленого про дату, час та місце розгляду справи, не перешкоджає розгляду справи в суді першої інстанції та не може бути підставою для зупинення строків її розгляду, відкладення засідання на інший час чи дату або оголошення перерви в судовому засіданні.

Тобто, дотримання процесуального порядку належного повідомлення учасників справи є необхідною і важливою умовою для забезпечення та реалізації завдань та основних засад адміністративного судочинства.

Згідно з ч. 1, 2 ст. 268 КАС України у справах, визначених, зокрема ст. 283-1 КАС України, щодо подання позовної заяви та про дату, час і місце розгляду справи суд негайно повідомляє відповідача та інших учасників справи шляхом направлення тексту повістки до електронного кабінету, а за його відсутності - кур'єром або за відомими суду номером телефону, факсу, електронною поштою чи іншим технічним засобом зв'язку. Учасник справи вважається повідомленим належним чином про дату, час та місце розгляду справи, визначеної частиною першою цієї

статті, з моменту направлення такого повідомлення працівником суду, про що останній робить відмітку у матеріалах справи, та (або) з моменту оприлюднення судом на вебпорталі судової влади України відповідної ухвали про відкриття провадження у справі, дату, час та місце судового розгляду.

Суд дотримався вимог ч. 1, 2 ст. 268 КАС України та належним чином повідомив відповідача та третіх осіб про дату, час та місце розгляду справи, а саме шляхом:

- опублікування 30 вересня 2025 року на вебсторінці Вищого антикорупційного суду вебпорталу судової влади України ухвали про відкриття провадження у справі від 29 вересня 2025 року (т. 8 а.с. 33а);

- опублікування на вебсторінці Вищого антикорупційного суду вебпорталу судової влади України повісток-повідомлень відповідача ОСОБА_1 , третіх осіб, які не заявляють самостійних вимог щодо предмета спору, на стороні відповідача: ТОВ «Агентство цінних паперів», ТОВ «Трест», Компанія «Group C Universal Limited», ОСОБА_2 , ОСОБА_3 , ОСОБА_4 , ОСОБА_5 , ОСОБА_6 , ОСОБА_7 (т. 8 а.с. 33 зворот, 52-53);

- надсилання копії ухвали про відкриття провадження у справі та повісток-повідомлень про судові засідання, яке призначене на 09 жовтня 2025 року о 14 год 00 хв, 05 листопада 2025 року о 08 год 00 хв, 10 листопада 2025 року о 12 год 30 хв, 11 листопада 2025 року о 08 год 00 хв, 13 листопада 2025 року о 08 год 00 хв, 17 листопада 2025 року о 12 год 30 хв, відповідачу, а також третім особам, які не заявляють самостійних вимог щодо предмета спору, на стороні відповідача за адресами електронної пошти, наявними у матеріалах справи: ОСОБА_1 на адресу електронної пошти ІНФОРМАЦІЯ_1 , ТОВ «Агентство цінних паперів» - ІНФОРМАЦІЯ_9, ТОВ «Трест» - ІНФОРМАЦІЯ_8, ОСОБА_2 - ІНФОРМАЦІЯ_2 , ОСОБА_3 - ІНФОРМАЦІЯ_3 , ОСОБА_4 - ІНФОРМАЦІЯ_4 , ОСОБА_5 - ІНФОРМАЦІЯ_5 , ОСОБА_6 - ІНФОРМАЦІЯ_6 , ОСОБА_7 - ІНФОРМАЦІЯ_7 (т. 8 а.с. 12-21, 24-32, 39-48, 61-69).

На виконання вимог ч. 2 ст. 161 КАС України позивач на вказані адреси електронної пошти відповідача ОСОБА_1 та третіх осіб, які не заявляють самостійних вимог щодо предмета спору, на стороні відповідача: ТОВ «Агентство цінних паперів», ТОВ «Трест», ОСОБА_2 , ОСОБА_3 , ОСОБА_4 , ОСОБА_5 , ОСОБА_6 , ОСОБА_7 , надіслав копії позовної заяви з додатками, також надав докази надіслання засобами поштового зв'язку копії позовної заяви та доданих до неї документів третім особам: АТ «Кіровоградське рудоуправління», компанії «Group C Universal Limited» (т. 7 а.с. 235-238).

У зв'язку з військовою агресією РФ проти України, що стала підставою для введення воєнного стану відповідно до Указу Президента України від 24 лютого 2022 року № 64/2022, АТ «Укрпошта» з 24 лютого 2022 року припинила обмін поштовими відправленнями до/з РФ (т. 7 а.с. 190-191).

Отже, судом вжито всіх можливих заходів щодо належного та своєчасного повідомлення учасників справи про здійснення Вищим антикорупційним судом розгляду адміністративної справи, про дату судового засідання, наслідки

неприбуття до суду відповідача та третіх осіб, які не заявляють самостійних вимог щодо предмета спору, на стороні відповідача.

За таких обставин, суд, керуючись ч. 5 ст. 283-1 КАС України, вважає за можливе здійснити розгляд адміністративної справи за відсутності відповідача ОСОБА_1 та третіх осіб, які не заявляють самостійних вимог щодо предмета спору, на стороні відповідача: ТОВ «Агентство цінних паперів», ТОВ «Трест», Компанія «Group C Universal Limited», ОСОБА_2 , ОСОБА_3 , ОСОБА_4 , ОСОБА_5 , ОСОБА_6 , ОСОБА_7 .

Судове засідання 09 жовтня 2025 року знято з розгляду у зв'язку із перебуванням двох суддів із колегії суддів у відрядженні у період з 05 жовтня 2025 року по 10 жовтня 2025 року, що підтверджується довідкою № 991/9917/25/31519/2025 від 02 жовтня 2025 року (т. 8 а.с. 34).

Судове засідання 05 листопада 2025 року знято з розгляду у зв'язку із перебуванням одного з суддів у відрядженні у період з 01 листопада 2025 року по 07 листопада 2025 року, що підтверджується довідкою № 991/9917/25/35884/2025 від 03 листопада 2025 року (т. 8 а.с. 81).

У судовому засіданні 10 листопада 2025 року суд постановив ухвали без оформлення окремого документа, якими:

- задовольнив клопотання представника третьої особи, яка не заявляє самостійних вимог, на стороні відповідача - Генерального директора АТ «Кіровоградське рудоуправління» Кухти В.В. про розгляд справи без участі представника товариства;

- задовольнив частково клопотання Міністерства юстиції України та ОСОБА_8 та забезпечив здійснення трансляції розгляду справи на платформі YouTube, а саме на каналі Вищого антикорупційного суду, окрім дослідження матеріалів, наданих Службою безпеки України з кримінального провадження № 22022120000000217 від 12 серпня 2022 року;

- задовольнив клопотання Міністерства юстиції України про долучення до матеріалів справи повідомлення з вебсайту Міністерства юстиції України від 29 вересня 2025 року та DVD-R диск з електронним додатком.

Мотиви суду.

Відповідно до ст. 64 Конституції України конституційні права і свободи людини і громадянина не можуть бути обмежені, крім випадків, передбачених Конституцією України. В умовах воєнного або надзвичайного стану можуть встановлюватися окремі обмеження прав і свобод із зазначенням строку дії цих обмежень.

За ч. 1, 2 ст. 1 Закону України «Про санкції» з метою захисту національних інтересів, національної безпеки, суверенітету і територіальної цілісності України, протидії терористичній діяльності, а також запобігання порушенню, відновлення порушених прав, свобод та законних інтересів громадян України, суспільства та держави

можуть застосовуватися спеціальні економічні та інші обмежувальні заходи. Санкції можуть застосовуватися з боку України по відношенню до іноземної держави, іноземної юридичної особи, юридичної особи, яка знаходиться під контролем іноземної юридичної особи чи фізичної особи-нерезидента, до іноземців, осіб без громадянства, суден, повітряних суден, а також суб'єктів, які здійснюють терористичну діяльність, а санкції у виді позбавлення державних нагород - проти будь-яких нагороджених осіб, зазначених у частині четвертій статті 3 цього Закону.

Згідно з п. 1 ч. 1 ст. 3 Закону України «Про санкції» підставами для застосування санкцій є:

- 1) дії іноземної держави, іноземної юридичної чи фізичної особи, інших суб'єктів, які створюють реальні та/або потенційні загрози національним інтересам, національній безпеці, суверенітету і територіальній цілісності України, сприяють терористичній діяльності та/або порушують права і свободи людини і громадянина, інтереси суспільства та держави, призводять до окупації території, експропріації чи обмеження права власності, завдання майнових втрат, створення перешкод для сталого економічного розвитку, повноцінного здійснення громадянами України належних їм прав і свобод;
- 2) резолюції Генеральної Асамблеї та Ради Безпеки Організації Об'єднаних Націй;
- 3) рішення та регламенти Ради Європейського Союзу щодо забезпечення національних інтересів та національної безпеки України;
- 4) факти порушень Загальної декларації прав людини, Статуту Організації Об'єднаних Націй.

У статті 4 Закону України «Про санкції» визначено види санкцій, серед яких :

блокування активів - тимчасове позбавлення права користуватися та розпоряджатися активами, що належать фізичній або юридичній особі, а також активами, щодо яких така особа може прямо чи опосередковано (через інших фізичних або юридичних осіб) вчиняти дії, тотожні за змістом здійсненню права розпорядження ними;

стягнення в дохід держави активів, що належать фізичній або юридичній особі, а також активів, щодо яких така особа може прямо чи опосередковано (через інших фізичних або юридичних осіб) вчиняти дії, тотожні за змістом здійсненню права розпорядження ними (п. 1, 1-1 ч. 1 ст. 4 Закону України «Про санкції»).

Згідно із ч. 3 ст. 5 Закону України «Про санкції» рішення щодо застосування, скасування та внесення змін до санкцій щодо окремих іноземних юридичних осіб, юридичних осіб, які знаходяться під контролем іноземної юридичної особи чи фізичної особи-нерезидента, іноземців, осіб без громадянства, суден, повітряних суден, а також суб'єктів, які здійснюють терористичну діяльність (персональні санкції), передбачених пунктами 1, 2-21, 23-25 частини першої статті 4 цього Закону, приймається Радою національної безпеки та оборони України та вводиться

в дію указом Президента України. Відповідне рішення набирає чинності з моменту видання указу Президента України і є обов'язковим до виконання.

Рішення щодо застосування санкції, передбаченої пунктом 1-1 частини першої статті 4 цього Закону, ухвалюється судом у порядку, визначеному статтею 5-1 цього Закону.

Відповідно до ч. 1 ст. 5-1 Закону України «Про санкції» санкція, передбачена п. 1-1 ч. 1 ст. 4 цього Закону, має винятковий характер та може бути застосована лише щодо фізичних та юридичних осіб, які своїми діями створили суттєву загрозу національній безпеці, суверенітету чи територіальній цілісності України (в тому числі шляхом збройної агресії чи терористичної діяльності) або значною мірою сприяли (в тому числі шляхом фінансування) вчиненню таких дій іншими особами, у тому числі до резидентів у розумінні Закону України «Про основні засади примусового вилучення в Україні об'єктів права власності Російської Федерації та її резидентів».

Ця санкція може бути застосована у період дії правового режиму воєнного стану чи після його припинення або скасування (якщо позовну заяву про застосування цієї санкції подано в період дії правового режиму воєнного стану) та за умови, що на відповідну фізичну чи юридичну особу в порядку, визначеному цим Законом, вже накладено санкцію у виді блокування активів.

Підставами застосування санкції, передбаченої п. 1-1 ч. 1 ст. 4 цього Закону, серед іншого, є суттєве сприяння вчиненню дій або ухваленню рішень, які завдають істотну шкоду національній безпеці, суверенітету чи територіальній цілісності України, зокрема, але не виключно, шляхом фінансування або матеріально-технічного забезпечення діяльності держави-агресора, пов'язаної зі збройною агресією проти України чи окупацією/анексією її територій, зокрема шляхом: сплати податків, зборів до державного бюджету держави-агресора, якщо загальна сума таких платежів (окрім митних) за останні чотири послідовні податкові (звітні) квартали перевищує еквівалент 40 мільйонів гривень для юридичної та 3 мільйонів гривень для фізичної особи, визначених за середньозваженим офіційним курсом Національного банку України за той самий період (п.п. б п. 2 ч. 1 ст. 5-1 Закону України «Про санкції»).

Згідно з ч. 2 ст. 5 Закону України «Про санкції» за наявності підстав та умов, зазначених у частині першій цієї статті, центральний орган виконавчої влади, що забезпечує реалізацію державної політики у сфері стягнення в дохід держави активів осіб, щодо яких застосовано санкції, звертається до Вищого антикорупційного суду з позовною заявою про застосування до відповідної фізичної або юридичної особи санкції, передбаченої п. 1-1 ч. 1 ст. 4 цього Закону, у порядку, визначеному Кодексом адміністративного судочинства України.

Відповідно до ч. 3 ст. 6 Закону України «Про санкції» застосування санкції, передбаченої п. 1-1 ч. 1 ст. 4 Закону України «Про санкції», є винятковим заходом, обумовленим гостротою становища та необхідністю досягнення цілей, визначених ч. 1 ст. 1 цього Закону, в умовах правового режиму воєнного стану.

Ця санкція може бути застосована лише щодо осіб, на яких накладено санкцію у виді блокування активів за рішеннями Ради національної безпеки і оборони України, прийнятими після набрання чинності Законом України «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо підвищення ефективності санкцій, пов'язаних з активами окремих осіб».

Встановлено, що 24 травня 2022 року набрав чинності Закон України «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо підвищення ефективності санкцій, пов'язаних з активами окремих осіб» № 2257-IX від 12 травня 2022 року, яким внесені зміни, зокрема до Закону України «Про санкції», у тому числі запроваджено новий вид санкції - стягнення в дохід держави активів, що належать фізичній або юридичній особі, а також активів, щодо яких така особа може прямо чи опосередковано (через інших фізичних або юридичних осіб) вчиняти дії, тотожні за змістом здійсненню права розпорядження ними (п. 1-1 ч. 1 ст. 4 Закону України «Про санкції»).

Враховуючи вищенаведені законодавчі норми, під час розгляду цієї справи по суті суду необхідно з'ясувати такі питання:

- 1) чи належним є позивач та чи звернувся позивач до суду з адміністративним позовом під час дії правового режиму воєнного стану;
- 2) чи є відповідач суб'єктом, до якого можливе застосування санкцій, передбачених Законом України «Про санкції»;
- 3) чи застосовано до відповідача санкцію у виді блокування активів за рішенням Ради національної безпеки та оборони України, прийнятим після набрання чинності Законом України «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо підвищення ефективності санкцій, пов'язаних з активами окремих осіб»;
- 4) чи наявні підстави та умови для застосування до відповідача санкції, передбаченої п. 1-1 ч. 1 ст. 4 Закону України «Про санкції»;
- 5) чи належать активи, питання про стягнення яких ставить позивач, відповідачу, або чи є у нього можливість прямо чи опосередковано (через інших фізичних або юридичних осіб) вчиняти дії, тотожні за змістом здійсненню права розпорядження цими активами;
- 6) чи є втручання у право власності відповідача співмірним та пропорційним при застосуванні санкції.

Щодо звернення позивача до суду із позовною заявою в період дії правового режиму воєнного стану.

Згідно з ч. 2 ст. 46 КАС України позивачем в адміністративній справі можуть бути, зокрема суб'єкти владних повноважень.

Відповідно до п. 1 Положення про Міністерство юстиції України, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України № 228 від 02 липня 2014 року, центральним

органом виконавчої влади, що забезпечує реалізацію державної політики у сфері стягнення в дохід держави активів осіб, щодо яких застосовано санкції, є Міністерство юстиції України.

Указом Президента України від 24 лютого 2022 року № 64/2022, затвердженим Законом України № 2102-IX від 24 лютого 2022 року, у зв'язку з військовою агресією РФ проти України, у державі введено воєнний стан із 05 год 30 хв 24 лютого 2022 року строком на 30 діб, строк дії якого неодноразово продовжувався.

Так, на час звернення Міністерства юстиції України з позовом, тобто станом на 26 вересня 2025 року, був чинним Указ Президента України від 14 липня 2025 року № 478/2025, затверджений Законом України № 4524-IX від 15 липня 2025 року, яким строк дії воєнного стану із 05 год 30 хв 07 серпня 2025 року продовжено на 90 діб, тобто до 05 листопада 2025 року.

У подальшому, Указом Президента України від 20 жовтня 2025 року № 793/2025, затвердженим Законом України № 4643-IX від 21 жовтня 2025 року, строк дії воєнного стану продовжено із 05 год 30 хв 05 листопада 2025 року строком на 90 діб.

Отже, Міністерство юстиції України є належним позивачем у цій адміністративній справі, який звернувся до суду у період дії правового режиму воєнного стану, що свідчить про дотримання вимог як Закону України «Про санкції», так і Кодексу адміністративного судочинства України.

Щодо віднесення відповідача до суб'єктів, щодо яких може бути застосована санкція, передбачена п. 1-1 ч. 1 ст. 4 Закону України «Про санкції».

Встановлено, що ОСОБА_1 є іноземцем, а саме громадянином РФ, що підтверджується копією паспорту № НОМЕР_1 від 19 жовтня 2020 року (т. 6 а.с. 172-173).

За матеріалами справи ОСОБА_1 є російським підприємцем, співвласником холдингу «Титан-2», що здійснює будівництво об'єктів атомної та теплової енергетики, нафтогазової та хімічної промисловості, та є стратегічним партнером корпорації «Росатом» (т. 3 а.с. 113-297, т. 4 а.с. 67-155, т. 5 а.с. 94-148). Окрім цього бізнес відповідача пов'язаний з виготовленням вогнетривкої продукції в РФ, сировиною для якої є, зокрема каолін.(т. 4 а.с. 1 - 66). На території України ОСОБА_1 є кінцевим бенефіціарним власником АТ «Кіровоградське рудоуправління», що здійснює видобуток вторинних каолінів (т. 7 а.с. 1-9).

Встановлено, що рішенням Ради національної безпеки і оборони України (надалі - РНБО) від 23 листопада 2023 року «Про застосування та внесення змін до персональних спеціальних економічних та інших обмежувальних заходів (санкцій)», введеним в дію Указом Президента України від 23 листопада 2023 року № 773/2023, відносно ОСОБА_1 застосовано ряд персональних спеціальних економічних та інших обмежувальних заходів (санкцій), у тому числі і санкцію виді блокування активів терміном на п'ять років до 23 листопада 2028 року, що підтверджується витягом з Державного реєстру санкцій станом на 26 серпня 2025 року (т. 2 а.с. 6-8).

Тобто, санкція у виді блокування активів застосована належним суб'єктом та після набрання чинності Законом України № 2257-IX, тобто після 24 травня 2022 року.

Зазначені рішення РНБО та Указ Президента України є чинними, матеріали справи не містять відомостей щодо їх оскарження.

Тому, враховуючи вимоги ст. 3, 6 Закону України «Про санкції», з боку України по відношенню до ОСОБА_1 може бути застосована санкція, передбачена п. 1-1 ч. 1 ст. 4 Закону України «Про санкції».

Щодо наявності підстав та умов, визначених у ч. 1 ст. 5-1 Закону України «Про санкції», для застосування стосовно відповідача санкції, передбаченої п. 1-1 ч. 1 ст. 4 цього Закону.

Всупереч фундаментальним принципам та нормам міжнародного права, закріпленим зокрема у Статуті Організації Об'єднаних Націй та Декларації Генеральної Асамблеї від 09 грудня 1981 року № 36/103 про недопустимість інтервенції та втручання у внутрішні справи держав, РФ розпочала військову агресію проти України.

Збройна агресія РФ проти України розпочалася 20 лютого 2014 року, коли були зафіксовані перші випадки порушення збройними силами РФ всупереч міжнародно-правовим зобов'язанням порядку перетину державного кордону України в районі Керченської протоки та використання РФ своїх військових формувань, дислокованих у Криму. Нелегітимно сформована в умовах російської воєнної окупації виконавча влада Автономної Республіки Крим провела псевдореферендум про входження Автономної Республіки Крим та міста Севастополя до складу РФ. У протиправний спосіб, шляхом підписання президентом РФ та самозваними представниками Автономної Республіки Крим та міста Севастополя «договору про прийняття до РФ Республіки Крим і створення у складі РФ нових суб'єктів», відбулася поспішна, незаконна анексія цієї частини території України.

Наступна фаза збройної агресії РФ проти України зосередилась на українському Донбасі. Підрозділи російського спецназу та інших збройних формувань РФ, російські військові «у відпустці» та військові зрадники захопили місцеві органи влади, поліцейські відділки, військові об'єкти України в окремих районах Донецької і Луганської областей України.

28 лютого 2014 року відбулося Засідання Ради Безпеки ООН, на якому вперше було проінформовано членів цього єдиного міжнародного органу колективної безпеки про початок збройної агресії РФ, яка відбулася на території Автономної Республіки Крим - території Незалежної України.

Станом на 01 березня 2014 року ситуація продовжувала загострюватися, зокрема рада федерації РФ прийняла рішення про надання згоди президенту РФ на використання військових підрозділів в Україні. Засідання ради федерації стало підставою проведення 7124-го засідання Ради Безпеки ООН, на якому у відкритому засіданні Постійний представник України при ООН вже публічно оцінив дії РФ як

акт агресії проти України. У своїх виступах позицію підтримали Члени Ради Безпеки ООН.

24 лютого 2022 року президент РФ оголосив початок «спеціальної військової операції» під приводом здійснення так званої «демілітаризації та денацифікації України». Після цього близько четвертої години ранку були здійснені ракетні удари по всій території України, а російські війська здійснили широкомасштабне вторгнення на територію нашої держави, увійшовши з боку російської федерації, Білорусі та тимчасово окупованого Кримського півострова.

Факт триваючої збройної агресії щодо України з боку РФ визнається міжнародним співтовариством.

12 жовтня 2022 року Генеральна Асамблея ООН на поновленій 11-й Надзвичайній спеціальній сесії щодо агресії РФ проти України переважною більшістю голосів схвалила резолюцію A/RES/ES-11/4 «Територіальна цілісність України: захист принципів Статуту ООН». За резолюцію проголосували 143 держави - члени ООН, 35 країн утрималися, лише 5 проголосували проти (РФ Республіка Білорусь, КНДР, Нікарагуа, Сирія). У резолюції підтверджується відданість суверенітету, незалежності, єдності та територіальній цілісності України в межах її міжнародно визнаних кордонів, що поширюються на її територіальні води, а також міститься рішуча вимога до РФ негайно вивести всі військові сили з території України.

Резолюція також містить такі важливі положення:

визнання незаконності територіальних привласнень в результаті погрози силою або застосування сили;

визнання факту, що перебування частин вищезгаданих українських регіонів під тимчасовим військовим контролем РФ є результатом агресії та порушення суверенітету, політичної незалежності і територіальної цілісності України;

вимога щодо негайного і безумовного скасування рішень РФ щодо статусу чотирьох областей України як несумісних з принципами Статуту ООН;

підкреслення того, що будь-який політичний діалог та переговори мають відбуватися з дотриманням суверенітету і територіальної цілісності України в межах її міжнародно визнаних кордонів і відповідно до принципів Статуту ООН;

підтвердження вимоги до РФ негайно, повністю і безумовно вивести усі свої військові сили з території України в межах її міжнародно визнаних кордонів.

23 листопада 2022 року Європейський Парламент схвалив резолюцію 2022/2896 (RSP) «Про визнання російської федерації державою-спонсором тероризму». У резолюції підтверджується неухильна підтримка незалежності, суверенітету та територіальній цілісності України в межах її міжнародно визнаних кордонів. Резолюція також містить такі важливі положення: Європарламент вимагає від РФ виведення її збройних сил за межі міжнародно визнаних кордонів України та припинити всі військові дії, зокрема напади на житлові райони та цивільну

інфраструктуру; цілеспрямовані напади і звірства, здійснювані РФ проти цивільного населення України, руйнування цивільної інфраструктури прирівнюються до актів терору проти українського населення і становлять воєнні злочини; Європарламент підтверджує свою непохильну солідарність з народом України, який продовжує демонструвати мужність і стійкість в умовах загроз і нападів з 24 лютого 2022 року та протягом останніх десяти років російської агресії; Європарламент закликає Європейський Союз вжити заходів щодо міжнародної ізоляції РФ, в тому числі від членства в міжнародних організаціях та органах, таких як Рада Безпеки ООН.

У позовній заяві позивач стверджує про наявність підстав для застосування стосовно ОСОБА_1 санкції, передбаченої п. 1-1 ч. 1 ст. 4 Закону України «Про санкції», а саме, визначених у пп. б п. 2 абз. 4 ч. 1 ст. 5-1 цього Закону.

Відповідно до ч. 1, 2 ст. 77 КАС України кожна сторона повинна довести ті обставини, на яких ґрунтуються її вимоги та заперечення, крім випадків, встановлених статтею 78 цього Кодексу. Суб'єкт владних повноважень повинен подати суду всі наявні у нього документи та матеріали, які можуть бути використані як докази у справі.

Згідно із ч. 1, 2 ст. 72 КАС України доказами в адміністративному судочинстві є будь-які дані, на підставі яких суд встановлює наявність або відсутність обставин (фактів), що обґрунтовують вимоги і заперечення учасників справи, та інші обставини, що мають значення для правильного вирішення справи. Ці дані встановлюються, зокрема письмовими і електронними доказами.

На обґрунтування позовних вимог представником позивача надано до позову документи, отримані на запити Міністерства юстиції України у порядку п.п. 2-10, 54-3 п. 3, п.п. 6 п. 12-2 Положення про Міністерство юстиції України, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України № 228 від 02 липня 2014 року, щодо виконання рішення РНБО від 23 листопада 2023 року, введеного в дію Указом Президентом України № 773/2023 від 23 листопада 2023 року, з метою забезпечення ефективної реалізації державної політики у сфері стягнення в дохід держави активів особи, щодо якої застосовані санкції, від Головного управління розвідки Міністерства оборони України листом № 222/10Д/4710 від 03 червня 2025 року (т. 2 а.с. 12-17), Служби безпеки України листом № 8/5/1-6037 від 29 липня 2024 року (т. 6 а.с. 89), Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку листом від 25 червня 2025 року, депозитарної установи ТОВ «ФК «Фінансова компанія «Дельта» листом від 05 серпня 2025 року, Офісу Генерального прокурора листом № 10/4-1458 вих-24 від 26 червня 2024 року (т. 6 а.с. 163-167), а також відомості із відкритих джерел з мережі Інтернет, виявлені та зафіксовані представниками Міністерства юстиції України.

Дослідивши додатки до позовної заяви, колегія суддів встановила таке.

Холдинг «Титан-2» - це російська група компанія, яка здійснює будівництво об'єктів атомної та теплової енергетики, нафтогазової та хімічної промисловості, а також здійснюють будівництво аеродромів, причалів, житлових комплексів, доріг та соціально важливих об'єктів (т. 4 а.с. 67-165, т. 5 а.с. 9).

Материнською компанією холдингу «Титан-2» є АТ «Титан-2» (місцезнаходження: РФ, основний державний реєстраційний номер - 1074714000570, ідентифікаційний номер платника податків - 4714020401), одним із основних видів діяльності якого є діяльність з управління холдинг-компаніями, що підтверджується копією статуту АТ «Титан-2», затвердженого рішенням позачергових загальних зборів акціонерів товариства (протокол 1/2018 від 06 березня 2018 року) (т. 2 а.с. 18, т. 4 а.с. 166-186).

У поясненнях до бухгалтерського балансу та звіту про фінансові результати АТ «Титан-2» за 2024 рік зазначено, серед іншого, що (1) акціонерами товариства є: ЗАТ «Н-2» (місцезнаходження: РФ, основний державний реєстраційний номер - 1074714000283, ідентифікаційний номер платника податків - 4714020257), яке володіє 50% акцій товариства, та ЗАТ «СЛ-Центр» (місцезнаходження: РФ, основний державний реєстраційний номер - 1077847050258, ідентифікаційний номер платника податків - 7841355332), яке володіє 50% акцій товариства; (2) бенефіціарними власниками товариства є ОСОБА_1 та ОСОБА_9; (3) пов'язаними особами з товариством, зокрема є АТ «Концерн Титан-2», АТ «МСУ-90», АТ «СЕМ», ТОВ «Титан технолоджи пайплайн», АТ «СУС», АТ «Н-2», АТ «СЛ-центр», ТОВ «Титан проект», ТОВ «УМИАТ» (т. 2 а.с. 50-97).

Судом встановлено, що акціонерами ЗАТ «Н-2» є: ТОВ «Н-3» (місцезнаходження: РФ, основний державний реєстраційний номер - 1104714001171, ідентифікаційний номер платника податків - 4714025199), яке володіє 50% акцій товариства та ТОВ «Прайм» (місцезнаходження: РФ, основний державний реєстраційний номер - 1184704002361, ідентифікаційний номер платника податків - НОМЕР_2), яке володіє 50% акцій товариства; а бенефіціарними власниками товариства є ОСОБА_1 та ОСОБА_9 (т. 2 а.с. 137-159).

Встановлено, що акціонерами ЗАТ «СЛ-Центр» є: ТОВ «Н-3» (місцезнаходження: РФ, основний державний реєстраційний номер - 1104714001171, ідентифікаційний номер платника податків - НОМЕР_3), яке володіє 50% акцій товариства, та ТОВ «Прайм» (місцезнаходження: РФ, основний державний реєстраційний номер - 1184704002361, ідентифікаційний номер платника податків - НОМЕР_2), яке володіє 50% акцій товариства; а бенефіціарними власниками товариства є ОСОБА_1 та ОСОБА_9 (т. 2 а.с. 98-136).

Відповідно до виписок з Єдиного державного реєстру юридичних осіб РФ встановлено, що єдиним засновником ТОВ «Прайм», яке є правонаступником ТОВ «Трест», є ОСОБА_1, а єдиним засновником ТОВ «Н-3» є ОСОБА_9 (т. 5 а.с. 149-174).

Враховуючи встановлені обставини, ОСОБА_1 опосередковано через ТОВ «Прайм», ЗАТ «Н-2», ЗАТ «СЛ-Центр» володіє 50% акцій АТ «Титан-2», а ОСОБА_9 опосередковано через ТОВ «Н-3», ЗАТ «Н-2», ЗАТ «СЛ-Центр» - іншими 50% акцій товариства, отже ОСОБА_1 здійснює вирішальний вплив на господарську діяльність АТ «Титан-2», серед іншого і прийняття рішень по управлінню діяльністю холдинг-компаніями.

Окрім цього встановлено, що дочірніми та залежними компаніями АТ «Титан-2», які входять в структуру холдингу «Титан - 2» (т. 4 а.с. 67-165) та здійснюють

будівельну та інжинірингову діяльність, спеціалізуються, зокрема на спорудженні об'єктів ядерної енергетики, є:

- АТ «Монтажно-строительное управление № 90» (скорочена назва - АТ «МСУ № 90») (місцезнаходження: РФ, основний державний реєстраційний номер - 1024701759939, ідентифікаційний номер платника податків - 4714000109), 99,99 % акцій якого належать АТ «Титан-2», до афілійованих осіб товариства належать, зокрема АТ «Титан-2», АТ «Концерн Титан-2», АТ «СЕС», АТ «СУС», АТ «УПП», ОСОБА_10 (т. 4 а.с. 221-226);

- ТОВ «Титан технолоджи Пайплайн » (скорочена назва - ТОВ «ТТП») (місцезнаходження: РФ, основний державний реєстраційний номер - 1174704005244, ідентифікаційний номер платника податків - 4726003111), єдиним учасником якого є АТ «МСУ № 90» (т. 3 а.с. 78-112);

- АТ «Сосновоборелектромонтаж» (скорочена назва - АТ «СЕС») (місцезнаходження: РФ, основний державний реєстраційний номер - 1024701760005, ідентифікаційний номер платника податків - 4714000363), 100 % акцій якого належить АТ «Титан-2»; до афілійованих осіб товариства належать, зокрема АТ «Титан-2», АТ «Концерн Титан-2», АТ «МСУ № 90», АТ «Титанжилком», АТ «СУС», АТ «УПП», ОСОБА_10 (т. 4, а.с. 227-232);

- АТ «Северное Управление Строительства» (скорочена назва - АТ «СУС») (місцезнаходження: РФ, основний державний реєстраційний номер - 1024701762535, ідентифікаційний номер платника податків - 4714000211), 99,5149 % акцій якого АТ «Титан-2», до афілійованих осіб товариства належать, зокрема АТ «Титан-2», АТ «УПП», АТ «МСУ № 90», ТОВ «ТТП», АТ «СЕС», ТОВ «Титан Проект», АТ «Концерн Титан-2», АТ «Титанжилком», ТОВ «УМИАТ», ОСОБА_9 , ОСОБА_10 (т. 4 а.с. 233-242, т. 5 а.с. 1-93)

- ТОВ «УМИАТ» (місцезнаходження: РФ, основний державний реєстраційний номер - 1234700019179, ідентифікаційний номер платника податків - НОМЕР_4), єдиним засновником якого є АТ «СУС» (т. 2 а.с. 217-267);

- ТОВ «Титан-Проект» (місцезнаходження: РФ, основний державний реєстраційний номер - 1227800060278, ідентифікаційний номер платника податків - НОМЕР_5), учасниками якого є АТ «Титан-2», яке володіє 51 % статутного капіталу, та ОСОБА_10 , яка володіє 49 %; бенефіціарними власниками товариства є ОСОБА_1 , ОСОБА_9 та ОСОБА_10 ; до афілійованих осіб товариства належать, зокрема АТ «Титан-2», ТОВ «ТТП», АТ «СЕС», АТ «СУС», АТ «Концерн Титан-2», АТ «МСУ № 90», ТОВ «УМИАТ», АТ «Титанжилком» (т. 3 а.с. 1-77);

- АТ «Концерн Титан-2», кінцевими бенефіціарними власниками якого є ОСОБА_1 (25 %), ОСОБА_9 (25%), концерн «Росатом» (47,68%) та РФ (2,32%); товариство є єдиним засновником АТ «Титанжилком» (місцезнаходження: РФ, основний державний реєстраційний номер - 1024701759092, ідентифікаційний номер платника податків - 4714014976), до афілійованих осіб якого належать, зокрема АТ «Титан-2», ТОВ «ТТП», АТ «СЕС», АТ «СУС», АТ «УПП», ТОВ «Титан Проект», ТОВ «УМИАТ»; товариство є правонаступником, зокрема АТ «Титан Проект»

(основний державний реєстраційний номер - 1024701759653) (т. 2 а.с. 160-216, т. 4 а.с. 187-220).

За матеріалами справи також встановлено, що

ТОВ «Титан-Проект», основними видами діяльності якого є надання послуг у сфері інженерних пошуків, інженерно-технічного проектування, управління проектами будівництва, виконання будівельного контролю та авторського нагляду, надання технічних консультацій в цих сферах, за 2024 рік сплатило до бюджету РФ податків та зборів у розмірі 274 189 000 рублів (т. 3 а.с. 30-31, 44);

ТОВ «Титан технолоджи пайплайн», основним видом діяльності якого є виробництво частин ядерних установок, окрім пристроїв для поділу ізотопів, за 2024 рік сплатило до бюджету РФ податків та зборів у розмірі 126 700 000 рублів (т. 3 а.с. 81, 103);

АТ «СУС», основним видом діяльності якого є будівництво житлових і нежитлових приміщень, за 2024 рік сплатило до бюджету РФ податків та зборів у розмірі 187 023 000 рублів (т. 5 а.с. 62, 84);

ТОВ «УМІАТ», основними видами діяльності якого, серед іншого, є будівництво житлових і нежитлових приміщень, діяльність автомобільного вантажного транспорту, технічне обслуговування та ремонт транспортних засобів, за 2024 рік сплатило до бюджету РФ податків та зборів у розмірі 839 851 000 рублів (т. 2 а.с. 220, 269, 282).

Тобто, навіть лише цими юридичними особами, які входять до групи компаній холдингу «Титан-2», 50 % материнської компанії якого, а саме: АТ «Титан-2», володіє ОСОБА_1, за чотири квартали 2024 року сплачено до бюджету РФ податків та зборів на загальну суму 1 427 763 000 рублів.

Відповідно до інформації з офіційного вебпорталу Національного банку України середньозважений офіційний курс гривні до російського рубля за 2024 рік становить 4,3403 гривні за 10 російських рублів (<https://bank.gov.ua/ua/markets/exchangerate-chart>).

Отже, у гривневому еквіваленті, за чотири квартали 2024 року загальна сума поточних податків та зборів, сплачених ТОВ «Титан Проект», ТОВ «Титан технолоджи пайплайн», АТ «СУС» та ТОВ «УМІАТ» склала 619 691 975 грн, що у більш ніж 15,5 разів перевищує встановлений Законом України «Про санкції» розмір податків і зборів, який є достатнім для застосування санкції у виді стягнення активів у дохід держави.

Також у судовому засіданні встановлено, що згідно із статутом АТ «Концерн Титан-2», затвердженого рішеннями загальних зборів акціонерів (протокол від 22 листопада 2018 року за № 25-2018), товариство, серед іншого, виконує роботи та надає послуги під час експлуатації атомних станцій, здійснює діяльність при спорудженні комплексів з експериментальними ядерними реакторами в частині виконання будівельно-монтажних робіт і надавання послуг експлуатуючим

організаціям, здійснює діяльність по використанню ядерних матеріалів та радіоактивних речовин при виконанні робіт по використанню атомної енергії в оборонних цілях (т. 4 а.с. 187-210).

Як вже встановлено вище, одним із кінцевих бенефіціарних власників АТ «Концерн Титан-2» є ОСОБА_1, який володіє 25 % відсотками акцій (т. 2 а.с. 199).

АТ «Концерн Титан-2» має ліцензії, видані Федеральною службою по екологічному, технологічному та атомному нагляду, що надають право на конструювання обладнання для радіаційних джерел; конструювання обладнання ядерних установок; проектування та конструювання пунктів зберігання радіоактивних відходів (т. 4 а.с. 75-96).

Згідно з інформацією, розміщеною на вебсайті холдинга «Титан-2» (<https://www.titan2.ru/holdind/doch>), основними об'єктами, за якими АТ «Концерн Титан-2» надає послуги, є: Ленінградська атомна електростанція, Ленінградська атомна електростанція - 2, Балтійська атомна електростанція, Петербурзький інститут ядерної фізики ім. Б.П. Константинова Російської академії наук (т. 4 а.с. 70-71).

За інформацією з російських інтернет ресурсів (<https://www.kommersant.ru/doc3512789>) у 2017 АТ «Концерн Росенергоатом» придбало 50% акцій АТ «Концерн Титан-2» з метою оптимізації фінансування робіт по будівництву Ленінградської АЕС - 2 (т. 5 а.с. 132).

Також встановлено, що 15 вересня 2022 року між АТ «Концерн Титан-2» та Федеральним державним унітарним підприємством «Федеральний екологічний оператор» (надалі - ФГПУ «ФЕО») укладено державний контракт щодо виконання робіт по створенню об'єкта «Виробничо-технічний комплекс по обробці, утилізації і знешкодженню відходів I та II класів небезпеки «Камбарка». За умовами контракту, з урахуванням додаткових угод до нього, вартість робіт становить 11 513 694 225, 29 рублів, строк виконання до 30 жовтня 2026 року (т. 3 а.с. 113-190).

Окрім цього, 15 вересня 2022 року між АТ «Концерн Титан-2» та ФГПУ «ФЕО» укладено державний контракт щодо виконання робіт зі створення об'єкта «Виробничо - технічний комплекс по обробці, утилізації та знешкодження відходів I-II класів небезпеки «Марадиковський». За умовами контракту, з урахуванням додаткових угод до нього, вартість робіт становить 14 946 084 883 рублів, строк виконання робіт до 30 жовтня 2026 року (т. 3 а.с. 211-302).

У той же час, корпорація «Росатом», яка є власником 47,68% акцій АТ «Концерн Титан-2», бере безпосередню участь в захопленні Запорізької атомної електростанції.

Так, відповідно до Закону РФ «Про державну корпорацію з атомної енергії Росатом» від 01 грудня 2007 року №317-ФЗ метою діяльності корпорації «Росатом», у тому числі є діяльність корпорації спільно з Міністерством оборони РФ і військовими частинами ядерного забезпечення військових сил РФ по забезпеченню підтримки та розвитку боєзапасу військових сил РФ в якісному і кількісному

відношенні на рівні, який гарантує реалізацію політики РФ в області ядерного стримування (ст. 4 Закону) (т. 5 а.с. 113-117).

Згідно з інформацією з російських інтернет ресурсів за 03 травня 2023 року корпорація «Росатом» здійснює розробку боєприпасів для танка Т-14 «Армата»; за 03 листопада 2021 року - снарядів для розрізання дронів у повітрі; за 2020 рік - покриття для гарматних стволів, а у березні 2024 року на виставці «Робототехніка та штучний інтелект» в Москві корпорація «Росатом» вперше представила портативну систему виявлення безпілотних літальних апаратів «дружинник» (т. 5 а.с. 97-112).

Встановлено, що 03 жовтня 2022 року в РФ зареєстроване АТ «Експлуатуюча організація Запорізької АЕС», єдиним акціонером якого є АТ «Концерн Росенергоатом», що підтверджується випискою з Єдиного державного реєстру юридичних осіб РФ (т. 5 а.с. 137-148). Указом Президента РФ № 711 від 05 жовтня 2022 року визначені «Особливості правового регулювання в області використання атомної енергії на території Запорізької області» та наділено АТ «Експлуатуюча організація Запорізької АЕС» статусом експлуатуючої організації Запорізької АЕС (т. 5 а.с. 134-136).

Також колегією суддів встановлено, що АТ «Російський концерн з виробництва електричної та теплової енергії на атомних станціях» (скорочене найменування - АТ «Концерн Росенергоатом»), входить в «контур» підприємств корпорації «Росатом» та є єдиною компанією, яка експлуатує всі атомні станції РФ. Акціонерами АТ «Концерн Росенергоатом» є: АТ «Атомний енергопромисловий комплекс» (далі - АТ «Атоменергопром»), яке володіє 99,9966% акцій, та корпорація «Росатом» - 0,0034% акцій. Водночас, власником 95,3577 % акцій АТ «Атоменергопром» є корпорація «Росатом» (т. 5 а.с. 123-128).

Відповідно до положень ст. 3 Закону України «Про національну безпеку» державна політика у сферах національної безпеки і оборони спрямовується на забезпечення воєнної, зовнішньополітичної, державної, економічної, інформаційної, екологічної безпеки, безпеки критичної інфраструктури, кібербезпеки України та на інші її напрями. Загрози національній безпеці України та відповідні пріоритети державної політики у сферах національної безпеки і оборони визначаються у Стратегії національної безпеки України, Стратегії воєнної безпеки України, Стратегії кібербезпеки України, Стратегії інтегрованого управління державним кордоном України, інших документах з питань національної безпеки і оборони, які схвалюються РНБО і затверджуються указами Президента України.

Розпорядженням Кабінету Міністрів України від 04 серпня 2021 року № 907-р схвалено Стратегію енергетичної безпеки, яка розроблена на виконання пункту 6б Стратегії національної безпеки України, затвердженої Указом Президента України від 14 вересня 2020 року № 392, та пункту 4 рішення РНБО від 14 вересня 2020 року «Про Стратегію національної безпеки України», введеного в дію Указом Президента України від 14 вересня 2020 року № 392. Стратегія є складовою системи забезпечення національної безпеки, документом стратегічного планування, містить аналіз загроз енергетичній безпеці із визначенням їх критичності ідентифікує пріоритети забезпечення енергетичної безпеки, описує стратегічний вибір цілі та завдання, спрямовані на запобігання виникненню ситуацій, які потенційно здатні

створити загрози енергетичній безпеці України. Відповідно до Стратегії визначено, що енергетична безпека - захищеність національних інтересів у сфері забезпечення доступу до надійних, стійких, доступних і сучасних джерел енергії технічно надійним, безпечним, економічно ефективним та екологічно прийнятним способом в нормальних умовах і в умовах особливого або надзвичайного стану; а загрози енергетичній безпеці - короточасні або тривалі, реальні або потенційні обставини, явища, чинники або події, що можуть порушити безпеку та стійкість функціонування енергетичного сектору країни, обмежити або порушити енергозабезпечення споживачів, призвести до аварій та інших негативних наслідків;

Враховуючи встановлені обставини, колегія суддів дійшла висновку, що група компаній холдингу «Титан-2», тісно співпрацюючи з корпорацією «Росатом», яка завдає істотної шкоди національній безпеці України, зокрема шляхом захоплення/утримання Запорізької АЕС, беруть активну участь у підтримці російської військової агресії проти України.

Відтак, за результатом оцінки доказів, які є у справі, колегія суддів вважає, що позивачем надано до суду належні, допустимі та достатні докази, на підставі яких судом встановлено зв'язок ОСОБА_1 з групою російських компаній, які здійснюють діяльність, пов'язану з будівництвом та експлуатацією об'єктів, зокрема атомної енергетики, оскільки ОСОБА_1 є акціонером та кінцевим бенефіціарним власником низки російських підприємств холдингу «Титан-2», має безпосередній вплив на діяльність цих підприємств та їх дочірні компанії, а отже сприяв та продовжує сприяти збройній агресії РФ проти України та окупації/анексії території, зокрема шляхом фінансування діяльності РФ, пов'язаною зі збройною агресією проти України, у виді сплати такими компаніями податків і зборів до бюджету РФ, а також співпраці з корпорацією «Росатом», яка сприяє завданню істотної шкоди національній безпеці, суверенітету та територіальній цілісності України.

З огляду на викладене колегія суддів дійшла висновку про доведеність позивачем наявності підстав, передбачених пп. б п. 2 абз. 4 ч. 1 ст. 5-1 Закону України «Про санкції», для застосування до ОСОБА_1 санкції у виді стягнення в дохід держави активів.

Щодо належності ОСОБА_1 активів, які позивач просить суд стягнути в дохід держави.

Закон України «Про санкції» не визначає змісту категорії «активи», втім, у чинному законодавстві це поняття має сталий характер, визначений низкою законодавчих актів.

Згідно із п. 2 ч. 1 ст. 1 Закону України «Про запобігання та протидію легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, фінансуванню тероризму та фінансуванню розповсюдження зброї масового знищення» «активами» є кошти, у тому числі електронні гроші, інше майно, майнові та немайнові права.

Відповідно до ст. 190 ЦК України майном є окрема річ, сукупність речей, а також майнові права та обов'язки. Майнові права є неспоживною річчю. Майнові права визнаються речовими правами.

Позовні вимоги стосуються частини акцій АТ «Кіровоградське рудоуправління», що у повній мірі охоплюються законодавчим визначенням активів.

Як зазначено вище, відповідно до п. 1-1 ч. 1 ст. 4 Закону України «Про санкції» підлягають стягненню в дохід держави активи, як ті, що належать фізичній особі чи юридичній особі, так і ті, щодо яких особа може прямо чи опосередковано (через інших фізичних або юридичних осіб) вчиняти дії, тотожні за змістом здійсненню права розпорядження ними.

Тобто, законодавець розмежував активи на ті, що належать підсанкційній особі, та ті, що їй не належать, проте мають з нею певний зв'язок: активи можуть належати на праві власності іншій особі, втім, це не виключає можливість їх стягнення на підставі п. 1-1 ч. 1 ст. 4 Закону України «Про санкції».

Зміст права власності визначений у ч. 1 ст. 317 ЦК України, згідно з якою власникові належать права володіння, користування та розпорядження своїм майном.

Позивач просить стягнути в дохід держави активи, щодо яких відповідач може вчиняти дії, тотожні за змістом здійсненню права розпорядження ними.

Згідно з інформацією з Єдиного державного реєстру юридичних осіб, фізичних осіб-підприємців та громадських формувань станом на 28 серпня 2025 року АТ «Кіровоградське рудоуправління» (місцезнаходження: України, код ЄДРПОУ 00191891) здійснює діяльність по добуванню піску, гравію, глини і каоліну (КВЕД 08.12) та забір, очищення та постачання води (КВЕД 36.00); кінцевим бенефіціарним власником товариства є ОСОБА_1, тип бенефіціарного володіння: непрямий вирішальний вплив, відсоток частки права голосу (непрямий вплив) 26,89 (т. 7 а.с. 1-9).

Окрім цього встановлено, що до повномасштабного вторгнення РФ на територію України АТ «Кіровоградське рудоуправління» постачало каолін, зокрема для АТ «Боровичський комбінат вогнетривів» (місцезнаходження: РФ, основний державний реєстраційний номер - 1025300987139, ідентифікаційний номер платника податків - НОМЕР_6), що підтверджується договором № 04-20 від 12 травня 2020 року з додатковими угодами, предметом якого є поставка у 2020 році 5000 тонн каоліну, у 2022 році - 30 000 тонн каоліну, загальна сума договору складає 108 000 000 рублів. У 2022 році ОСОБА_1 був членом ради директорів АТ «Боровичський комбінат вогнетривів» (т. 6 а.с. 182-185, 200-208).

Відповідно до статуту АТ «Кіровоградське рудоуправління», затвердженого річними загальними зборами акціонерів (протокол № 1 від 25 квітня 2019 року), товариство є правонаступником усіх прав та обов'язків ВАТ «Кіровоградське рудоуправління», заснованого відповідно до наказу Міністерства промисловості України від 28 січня 1994 року № 14 шляхом перетворення державного Кіровоградського рудоуправління у відкрите акціонерне товариство. У п. 2.3

статуту визначено предмет діяльності товариства, а саме: добування піску, гравію, глини і каоліну; виробництво, заготівля, закупівля, переробка та реалізація сільськогосподарської продукції; риборозведення та ведення інших видів водного господарства; торгівельна діяльність, закупівельна діяльність; надання транспортних послуг з перевезення вантажів та пасажирів автомобільним транспортом; ремонт вузлів, механізмів, агрегатів гірничого, транспортного та іншого обладнання; будівельна діяльність; надання послуг юридичним та фізичним особам; пошук (розвідка) корисних копалин; водопостачання та водовідведення; різні види зовнішньоекономічної діяльності. За п. 5.3. статуту статутний капітал розподілений на 817 340 штук простих акцій номінальною вартістю 0,05 грн кожна. Відповідно до п. 9 статуту органами управління товариства є: загальні збори акціонерів, наглядова рада, виконавчий орган - генеральний директор; право голосу на загальних зборах мають акціонери - власники простих голосуючих акцій товариства. Наглядова рада є колегіальним органом, що здійснює захист прав акціонерів товариства та, в межах компетенції, здійснює управління товариством, а також контролює та регулює діяльність виконавчого органу (т. 6 а.с. 96-115).

Відповідно до структури власності АТ «Кіровоградське рудоуправління», яку було подано Генеральним директором товариства ОСОБА_11 державному реєстратору у 2021 році, акціонерами АТ «Кіровоградське рудоуправління» були:

- ТОВ «Трест» (місцезнаходження: РФ, ідентифікаційний номер платника податку - 7825409750) - власник 28,28994% акцій товариства;
- Компанія «Group C Universal Limited» (реєстраційний номер 163854, адреса: Британські Віргінські острови) - власник 24,469620% акцій товариства;
- громадянка України ОСОБА_12 - власник 17,964983% акцій товариства;
- інші акціонери, які сукупно володіють 29,275457% акціями товариства (т. 7 а.с. 37-38).

Встановлено, що станом на 05 серпня 2025 року акціонерами АТ «Кіровоградське рудоуправління» є: ТОВ «Трест», яке володіє 18,7896% від загальної кількості акцій, компанія «Group C Universal Limited», яка володіє 24,469620% від загальних акцій товариства, ТОВ «Агентство цінних паперів», яке володіє 9,5003% від загальних акцій товариства та набуло їх у власність на підставі договору купівлі-продажу фінансових інструментів від 30 листопада 2021 року № БВ/21/126, укладеного з ТОВ «Трест» (т. 6 а.с. 217-228, т. 7 а.с. 10-12).

У судовому засіданні встановлено, що засновниками ТОВ «Трест» є ОСОБА_1, який володіє 65 % частки статутного капіталу, ОСОБА_6, яка володіє 30 % частки статутного капіталу, та ОСОБА_2, який володіє 5 % частки статутного капіталу (т. 6 а.с. 34-35); засновниками ТОВ «Агентство цінних паперів» є ОСОБА_7, яка володіє 30 % частки статутного капіталу, та ОСОБА_4, яка володіє 70 % частки статутного капіталу, а також обіймає посаду генерального директора цього товариства (т. 6 а.с. 1-22). У той же час, станом на 19 листопада 2020 року власником 70 % частки статутного капіталу ТОВ «Агентство цінних паперів» був ОСОБА_1 (т. 6 а.с. 33). Акціонерами компанії «Group C Universal Limited» є:

ОСОБА_1 , який володіє акціями у кількості 30 000 шт. від загальної кількості акцій, ОСОБА_3 , який володіє акціями у кількості 15 000 шт., ОСОБА_5 , яка володіє акціями у кількості 5 000 шт. Водночас, дозволений до випуску акціонерами капітал Компанії складає 50 000 акцій номінальною вартістю 1,00 долар США (т. 6 а.с. 178-181).

Встановлено, що Генеральним директором ЗАТ «СЛ-Центр», яке є співзасновником АТ «Титан-2», на кінець 2024 року була ОСОБА_4 (т. 2 а.с. 112, 115).

Також встановлено, що ОСОБА_1 разом з іншими учасниками ТОВ «Трест» та акціонерами компанії «Group C Universal Limited» є співзасновниками інших товариств, а саме:

ТОВ «ТСТ», у якому ОСОБА_1 володіє 51 % статутного капіталу, ОСОБА_3 - 19 %, ОСОБА_5 - 19 %, ОСОБА_6 - 11 % (т. 5 а.с. 211-231);

ТОВ «Квант», у якому ОСОБА_1 володіє 70 % статутного капіталу, ОСОБА_3 - 30 % (т. 5 а.с. 232-243);

ТОВ «Радокс», у якому ОСОБА_1 володіє 70 % статутного капіталу, ОСОБА_3 - 30 % (т. 5 а.с. 244-265);

ТОВ «Центр нових технологій», у якому ОСОБА_1 володіє 69,99 % статутного капіталу, ОСОБА_3 - 30,01 % (т. 5 а.с. 266-281).

Окрім цього, встановлено, що протягом 2014-2023 років у різні періоди власниками часток у статутних капіталах: ТОВ «Агентство цінних паперів» були ОСОБА_1 , ОСОБА_4 , та ОСОБА_7 ; ТОВ «Трест» та ТОВ «Прайм» - ОСОБА_1 , ОСОБА_2 , ОСОБА_4 та ОСОБА_6 (т. 6 а.с. 33-36).

Отже, враховуючи встановлені обставини, а також розподіл часток у статутних фондах товариств, де ОСОБА_1 , ОСОБА_3 , ОСОБА_2 , ОСОБА_4 , ОСОБА_5 , ОСОБА_6 та ОСОБА_7 мали статус засновників, колегія суддів вважає небезпідставними доводи позивача про те, що зазначені особи є пов'язаними та підпорядковуються ОСОБА_1 .

Проаналізувавши вказані обставини, колегія суддів дійшла висновку, що ОСОБА_1 може опосередковано (через пов'язаних з ним фізичних та юридичних осіб) вчиняти дії, тотожні за змістом здійсненню права розпорядження частиною акцій АТ «Кіровоградське рудоуправління», право власності на які зареєстроване за ТОВ «Трест», ТОВ «Агентство цінних паперів» та компанію «Group C Universal Limited», а тому ці акції підлягають стягненню в дохід держави як активи ОСОБА_1 .

Не залишається поза увагою суду, що слідчим відділом УСБУ в Кіровоградській області завершено досудове розслідування у кримінальному провадженні № 22022120000000217 від 12 серпня 2022 року за підозрою ОСОБА_1 у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 4 ст. 110-2 КК України (фінансування дій, вчинених з метою насильницької зміни чи повалення конституційного ладу або захоплення державної влади, зміни меж території або

державного кордону України, вчинені організованою групою чи в особливо великому розмірі, або якщо вони призвели до інших тяжких наслідків). Обвинувальний акт у цьому кримінальному провадженні направлено до суду для розгляду по суті (т. 6 а.с. 90-92).

Судом встановлено, що у межах кримінального провадження № 22022120000000217 від 12 серпня 2022 року ухвалами слідчого судді Ленінського районного суду м. Кіровограда від 06 вересня 2022 року та від 08 вересня 2022 року у справі № 405/4535/22 накладено арешт на майно, у тому числі на корпоративні права у виді 52,75953% статутного фонду АТ «Кіровоградське рудоуправління», та передано Національному агентству України з питань виявлення, розшуку та управління активами, одержаними від корупційних та інших злочинів, для здійснення заходів з управління ним з метою забезпечення збереження майна та збереження його економічної вартості, у порядку та на умовах, визначених ст. 19-24 Закону України «Про Національне агентство України з питань виявлення, розшуку та управління активами, одержаними від корупційних та інших злочинів» речові докази у кримінальному провадженні, на які накладено арешт, у тому числі на корпоративні права у виді: 18,78961% статутного фонду АТ «Кіровоградське рудоуправління», що прямо належать ТОВ «ТРЕСТ», у розмірі 6445775,71 грн; 24,469620 % статутного фонду АТ «Кіровоградське рудоуправління», що прямо належать компанії «GROUP C UNIVERSAL LIMITED», у розмірі 8394303,14 грн; 9,5003 % статутного фонду АТ «Кіровоградське рудоуправління», що прямо належать юридичній особі ТОВ «АЦП», у розмірі 3259077,92 грн (т. 7 а.с. 168-175, 176-188).

Щодо пропорційності втручання у право власності відповідача.

При застосуванні такої санкції як стягнення активів у дохід держави суд повинен враховувати співмірність її застосування зі шкодою, що завдана інтересам суспільства діями відповідача.

Відповідно до ст. 41 Конституції України кожен має право володіти, користуватися і розпоряджатися своєю власністю, результатами своєї інтелектуальної, творчої діяльності. Ніхто не може бути протиправно позбавлений права власності. Право приватної власності є непорушним. Примусове відчуження об'єктів права приватної власності може бути застосоване лише як виняток з мотивів суспільної необхідності, на підставі і в порядку, встановлених законом, та за умови попереднього і повного відшкодування їх вартості. Примусове відчуження таких об'єктів з наступним повним відшкодуванням їх вартості допускається лише в умовах воєнного чи надзвичайного стану.

Згідно з положеннями ст. 1 Першого Протоколу до Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод кожна фізична або юридична особа має право мирно володіти своїм майном. Ніхто не може бути позбавлений свого майна інакше як в інтересах суспільства і на умовах, передбачених законом або загальними принципами міжнародного права. Проте попередні положення жодним чином не обмежують право держави вводити в дію такі закони, які вона вважає за необхідне, щоб здійснювати контроль за користуванням майном відповідно до загальних інтересів або для забезпечення сплати податків чи інших зборів або штрафів.

Будь-яке обмеження права власності повинно здійснюватися зокрема на умовах, передбачених законом. Обмеження права власності має переслідувати законну мету за допомогою засобів, які є пропорційними меті (Beyeler проти Італії (Рішення Великої Палати від 05.01.2000, заява № 33202/96, параграф 107). При цьому має бути розумне співвідношення між засобами та метою, що досягається, - так званий «справедливий баланс» між інтересом суспільства та вимогами щодо захисту фундаментальних прав особи (рішення у справі Edwards v. Malta від 24.10.2006, заява № 17647/04, параграф 69).

Право власності не є абсолютним, оскільки держава може вимагати від суб'єктів дотримуватися певних зобов'язань. У разі, якщо особи своїми діями створюють суттєву загрозу національній безпеці, інтересам громадян країни, держава може вжити заходів на припинення чи попередження таких дій.

Відповідно до правової позиції, викладеної в постанові Великої Палати Верховного Суду від 07 квітня 2020 року у справі № 916/2791/13, якщо можливість втручання у право власності передбачена законом, Конвенція надає державам свободу розсуду щодо визначення легітимної мети такого втручання: або з метою контролю за користуванням майном відповідно до загальних інтересів, або для забезпечення сплати податків, інших зборів або штрафів. Втручання у право власності, навіть якщо воно здійснюється згідно із законом і з легітимною метою, буде розглядатися як порушення статті 1 Першого протоколу до Конвенції, якщо не буде встановлений справедливий баланс між інтересами суспільства, пов'язаними із цим втручанням, й інтересами особи, яка зазнає втручання в її право власності. Отже, має існувати розумне співвідношення (пропорційність) між метою, досягнення якої передбачається, та засобами, які використовуються для її досягнення.

Оцінюючи пропорційність втручання у право на вільне володіння, суд, у першу чергу, враховує, що застосування санкції, передбаченої п. 1-1 ч. 1 ст. 4 Закону України «Про санкції», є винятковим заходом, обумовленим гостротою становища та необхідністю досягнення цілей, передбачених ч. 1 ст. 1 Закону України «Про санкції», а саме: захист національних інтересів, національної безпеки, суверенітету і територіальної цілісності України, протидія терористичної діяльності, а також запобігання порушенню, відновлення порушених прав, свобод та законних інтересів громадян України, суспільства та держави, в умовах правового режиму воєнного стану.

Застосування зазначених заходів відповідає критерію «необхідності у демократичному суспільстві», оскільки в їх запровадженні, з огляду на визнані факти військової агресії щодо України, існує нагальна потреба.

Таке втручання має легітимну мету зокрема: забезпечити контроль за активами особи, яка несе або може нести потенційну загрозу національним інтересам України, її суверенітету та територіальній цілісності; зупинити агресивні дії РФ; забезпечити здійснення швидкого та ефективного відшкодування збитків, завданих жертвам агресії за рахунок коштів, отриманих від конфіскації.

Управлінням Верховного комісара ООН з прав людини (далі - УВКПЛ ООН) публікуються дані щодо втрат серед цивільних осіб після початку вторгнення РФ на

територію України. У вересні 2025 року на офіційному вебсайті УВКПЛ ООН (<https://ukraine.un.org/uk/303132>) було опубліковано звіт «Україна: Захист цивільних осіб у збройному конфлікті. Оновлення, за вересень 2025 року», у якому міститься статистична інформація про втрати серед цивільних осіб з 24 лютого 2022 року, коли почалася широкомасштабна збройна агресія РФ. Так, з лютого 2022 року по вересень 2025 року УВКПЛ зафіксувало 51 924 втрат серед цивільного населення у країні: 14 383 загиблих і 37 541 поранених.

У вересні 2025 року було щонайменше 214 цивільних загинули, а 916 отримали поранення. Більшість смертей та поранень 69 % сталися поблизу лінії фронту, особливо в Донецькій та Херсонській областях. Безпілотники ближнього радіусу дії, переважно з функцією огляду від першої особи (FPV), залишалися основною причиною жертв поблизу лінії фронту 54 загиблих та 272 поранених, що становить 29 % усіх цивільних жертв. Ракетні удари дальнього радіусу дії та баражувальні боєприпаси, запущені збройними силами Російської Федерації, відповідальні за 30 відсотків усіх жертв серед цивільних осіб (36 загиблих; 306 поранених). Ці атаки продовжують становити серйозну загрозу для цивільних осіб, особливо у великих містах, таких як Київ, Запоріжжя та Дніпро. Як і попереднього місяця, більшість жертв (97%) зафіксовані на підконтрольній уряду України території. Загиблі та поранені були зафіксовані у 16 областях України та в місті Києві.

У вересні 2025 року задокументовано 31 атаку на енергетичну інфраструктуру України - це 15-відсоткове збільшення кількості таких атак, порівняно із серпнем 2025 року. Лише у Чернігівській області щонайменше 12 атак призвели до тимчасових відключень електроенергії в кількох районах та подальшого впровадження планових відключень у жовтні.

Загальна кількість жертв серед цивільних осіб з січня до вересня 2025 року на 31 відсоток перевищує показники аналогічного періоду минулого року.

Також УВКПЛ ООН зазначає, що фактичний масштаб шкоди, заподіяної цивільному населенню є значно більшим, оскільки багато повідомлень про таку шкоду неможливо перевірити через відсутність доступу до відповідних районів. Кількість втрат серед цивільних осіб ймовірно є заниженою у містах де велися інтенсивні бойові дії, а саме: у м. Маріуполі, м. Лисичанську, м. Попасній, м. Сєверодонецьку.

З огляду на вищенаведене, на переконання колегії суддів, застосування санкції, передбаченої п. 1-1 ч. 1 ст. 4 Закону України «Про санкції» у виді стягнення у дохід держави активів ОСОБА_1, які є предметом розгляду у цій справі, співвідносяться з інтересами суспільства, оскільки після їх відчуження в дохід держави активи можуть використовуватися для покриття збитків, спричинених військовими діями РФ, та в подальшому для відбудови інфраструктури України, міст та відбудови економіки.

Висновок суду.

Згідно з ч. 7 ст. 283-1 КАС України за результатами розгляду позовної заяви Вищий антикорупційний суд ухвалює одне з таких рішень: 1) про задоволення позовних

вимог повністю або частково та застосування до фізичної або юридичної особи санкції, передбаченої п. 1-1 ч. 1 ст. 4 Закону; 2) про відмову в задоволенні позову.

За ч. 6 ст. 283-1 КАС України суд ухвалює рішення на користь тієї сторони, сукупність доказів якої є більш переконливою порівняно із сукупністю доказів іншої сторони

Колегія суддів, розглянувши справу в межах заявлених позовних вимог, встановила обставини справи на підставі доказів, наданих позивачем, які досліджені в судовому засіданні, оцінила їх належність, допустимість, достовірність, а також достатність і взаємний зв'язок у сукупності, та дійшла висновку про наявність підстав, передбачених пп. б п. 2 абз. 4 ч. 1 ст. 5-1 Закону України «Про санкції», для застосування до ОСОБА_1 санкції, передбаченої п. 1-1 ч. 1 ст. 4 цього Закону.

Щодо розподілу судових витрат.

Відповідно до ч. 2 ст. 139 КАС України при задоволенні позову суб'єкта владних повноважень з відповідача стягуються виключно судові витрати суб'єкта владних повноважень, пов'язані із залученням свідків та проведенням експертиз.

Згідно з ч. 11 ст. 139 КАС України судові витрати третьої особи, яка не заявляє самостійних вимог на предмет спору, стягуються на її користь зі сторони, визначеної відповідно до вимог цієї статті, залежно від того, заперечувала чи підтримувала така особа заявлені позовні вимоги.

Враховуючи відсутність доказів понесення Міністерством юстиції України витрат, пов'язаних із залученням свідків та проведенням експертиз, відсутність доказів понесення витрат третіми особами, а також те, що позивач звільнений від сплати судового збору на підставі п. 25 ч. 1 ст. 5 Закону України «Про судовий збір», відсутні підстави для розподілу судових витрат.

Порядок звернення судового рішення до виконання.

Згідно з п. 6 ч. 1 ст. 244 КАС України при ухваленні рішення суд, серед іншого, вирішує чи є підстави допустити негайне виконання рішення.

Перелік рішень, які виконуються негайно, наведений у ст. 371 КАС України.

Рішення у справі про застосування санкції, передбаченої п. 1-1 ч. 1 ст. 4 Закону України «Про санкції», не належить до судових рішень, які виконуються негайно. Тому суд не знаходить підстав для допущення негайного виконання рішення.

На підставі викладеного, керуючись статтями 243-246, 255, 268-272, 283-1 КАС України, статтями 2, 4, 5, 5-1 Закону України «Про санкції», суд

постановив:

Задовольнити позовну заяву Міністерства юстиції України до ОСОБА_1, треті особи, які не заявляють самостійних вимог щодо предмета спору, на стороні

відповідача: Акціонерне товариство «Кіровоградське рудоуправління», Товариство з обмеженою відповідальністю «Агентство цінних паперів», Товариство з обмеженою відповідальністю «Трест», Компанія «Group C Universal Limited», ОСОБА_2 , ОСОБА_3 , ОСОБА_4 , ОСОБА_5 , ОСОБА_6 , ОСОБА_7 , про застосування санкції, передбаченої п. 1-1 ч. 1 ст. 4 Закону України «Про санкції».

Застосувати до ОСОБА_1 санкцію, передбачену пунктом 1-1 частини 1 статті 4 Закону України «Про санкції».

Стягнути в дохід держави активи:

18,7896% від загальної кількості акцій акціонерного товариства «Кіровоградське рудоуправління» в кількості 153575 шт., номінальною вартістю 7678,75 грн, які належать Товариству з обмеженою відповідальністю «Трест» та щодо яких ОСОБА_1 може вчиняти дії, тотожні за змістом здійсненню права розпорядження ними;

24,4696% від загальної кількості акцій акціонерного товариства «Кіровоградське рудоуправління» в кількості 200 000 шт., номінальною вартістю 10 000 грн, які належать компанії «Group C Universal Limited» та щодо яких ОСОБА_1 може вчиняти дії, тотожні за змістом здійсненню права розпорядження ними;

9,5003% від загальної кількості акцій акціонерного товариства «Кіровоградське рудоуправління» в кількості 77 650 шт., номінальною вартістю 3882,5 грн, які належать Товариству з обмеженою відповідальністю «Агентство цінних паперів» та щодо яких ОСОБА_1 може вчиняти дії, тотожні за змістом здійсненню права розпорядження ними.

Опублікувати текст рішення на офіційному веб-сайті Вищого антикорупційного суду відповідно до положень ч. 7 ст. 283-1 КАС України.

Рішення суду набирає законної сили після закінчення строку подання апеляційної скарги всіма учасниками справи, якщо апеляційну скаргу не було подано.

У разі подання апеляційної скарги рішення, якщо його не скасовано, набирає законної сили після повернення апеляційної скарги, відмови у відкритті чи закриття апеляційного провадження або прийняття постанови судом апеляційної інстанції за наслідками апеляційного перегляду.

Апеляційна скарга може бути подана учасником справи та/або його представником до Апеляційної палати Вищого антикорупційного суду протягом п'яти днів з дня його проголошення.

Якщо в судовому засіданні проголошено скорочене (вступну та резолютивну частину) рішення, зазначений строк обчислюється з дня складення повного рішення суду та його опублікування на офіційному веб-сайті Вищого антикорупційного суду.

Учасники справи, які не були присутні при проголошенні рішення суду, а також особа, яка не брала участі справі, якщо суд вирішив питання про її права, свободи, інтереси та (або) обов'язки, мають право оскаржити рішення суду протягом п'яти днів з дня його опублікування на офіційному веб-сайті Вищого антикорупційного суду.

Відомості про учасників справи:

Позивач: Міністерство юстиції України (місцезнаходження: 01001, м. Київ, вул. Архітектора Городецького, 13, ідентифікаційний код юридичної особи в ЄДРПОУ 00015622).

Відповідач: ОСОБА_1 (адреса місця проживання: АДРЕСА_1 , ідентифікаційний номер платника податків НОМЕР_7),

треті особи, які не заявляють самостійних вимог щодо предмету спору, на стороні відповідача:

Товариство з обмеженою відповідальністю «Агентство цінних паперів» (місцезнаходження: 191025, Російська Федерація, м. Санкт-Петербург, просп. Невський, 106-А, основний державний реєстраційний номер 5067847372137, ідентифікаційний номер платника податків 7841344570).

Акціонерне товариство «Кіровоградське рудоуправління» (місцезнаходження: 27631, Кіровоградська обл., Кропивницький р-н, с. Катеринівка, просп. Гагаріна, 8, ідентифікаційний код юридичної особи в ЄДРПОУ 00191891).

Товариство з обмеженою відповідальністю «Трест» (місцезнаходження: 188544, Російська Федерація, Ленінградська область, м. Сосновий Бір, вул. Червоних Фортів, 20- А, основний державний реєстраційний номер 1037843008268, ідентифікаційний номер платника податків НОМЕР_8).

Компанія «Group C Universal Limited (місцезнаходження: Британські Віргінські острови, Vistra Corporate Services Centre, Wickhams Cay II, Road Town, Tortola, VG 1110, British Virgin Islands, реєстраційний номер 163854).

ОСОБА_2 (адреса місця проживання: АДРЕСА_2 , ідентифікаційний номер платника податків НОМЕР_9),

ОСОБА_3 (адреса місця проживання: АДРЕСА_3 , ідентифікаційний номер платника податків НОМЕР_10).

ОСОБА_4 (адреса місця проживання: АДРЕСА_4 , ідентифікаційний номер платника податків НОМЕР_11).

ОСОБА_5 (адреса місця проживання: АДРЕСА_5 , ідентифікаційний номер платника податків НОМЕР_12).

ОСОБА_6 (адреса місця проживання: АДРЕСА_3 , ідентифікаційний номер платника податків НОМЕР_13).

ОСОБА_7 (адреса місця проживання: АДРЕСА_6 , ідентифікаційний номер платника податків НОМЕР_14).

Повне рішення суду складене 25 листопада 2025 року.

Головуючий суддя Н. В. Мовчан

Судді Т. В. Литвинко

К. О. Сікора